

The Holy See

**DISCORSO DI SUA SANTITÀ BENEDETTO XVI
AI VESCOVI DELLA CONFERENZA EPISCOPALE
DELLA REPUBBLICA CECA
IN VISITA "AD LIMINA APOSTOLORUM"**

Venerdì, 18 novembre 2005

*Pane kardinále,
ctihodní bratři!*

Jedna z nejintenzivnějších chvil církevního společenství a bratrského sdílení biskupské sluby je návštěva *ad Limina Apostolorum*. Při této příležitosti se můe každý zastavit před Pánem, aby se spolu s ostatními spolubratry zamyslel nad ivotem svého společenství v perspektivě vnitřního vztahu, který spojuje místní církve s všeobecnou církví. Spolu s Petrovým nástupcem chcete vydat svědectví naprosté věrnosti Kristu a velkomyslné ochoty vůči věřícím stádce, které vám bylo svěřeno. Buďte vítáni, milovaní, v tomto římském sídle, které je také v duchovním smyslu opěrným bodem pro katolíky ze všech končin světa.

V setkáních s kadým z vás jsem měl příležitost poznat velmi ivou církev, která cítí své povolání být kvasem sekularizované společnosti, je se ale zároveň a často s nostalgií zajímá o osvobozující, i kdy náročné poselství evangelia. Zdůrazňovali jste rostoucí počet svých spoluobčanů, kteří o sobě prohlašují, e nepatří do ádné církve. Zároveň ale zaznamenáváte zájem občanské společnosti o činnost katolické církve a její programy. Myslím, e hmotná a kulturní zpusošení dřívějšího reimu zanechala ve vašich spoluobčanech, kteří nyní nabyli plnou svobodu, tísnivý pocit, e musí dohonit ztracený čas, a tak se vrhají dopředu, a nevěnují dostatečnou pozornost důležitosti duchovních hodnot, je jsou páteří, a je dodávají soudrnost občanským i hmotným vymoenostem. Právě tady se otevírá rozsáhlé pole pro poslání křesťanského společenství. Jako malé hořčičné zrnko, kdy jednou vzejde, se stává velkým keřem poskytujícím útočiště nebeskému ptactvu, tak i vaše církve mohou poskytovat vlídné přijetí těm, kteří hledají platné důvody pro svůj ivot a pro svá existenciální rozhodnutí. Vaše společenství, velmi jednotná a horlivá, ale i vnímavá pro témata

milosrdné lásky, poskytují jí nyní solidní svědectví, které přitahuje nemálo osob i ze světa kultury. Je to znamení naděje pro formaci zralých laiků, kteří na sebe dokážou vzít svoji odpovědnost v církvi.

Vím, drazí bratři, e se snaíte doprovázet s otcovskou láskou své kněze i komunity zasvěcených osob. Jsou to dary, které Kristus, Dobrý Pastýř, poskytuje skrze vaši slubu českému národu. Líčili jste mi s pochopením situaci kleru a řeholníků a představovali jste mi je jako aktivní, pracovitě, a ukázněné osoby iující v jednotě. S vámi vyjadřuji hlubokou vděčnost Pánu, za tuto skutečnost pro církve tak významnou. Tento obraz, který skýtá důvody k útěše, však nesmí dát zapomenout na jiné aspekty, které vzbuzují pochopitelné starosti. Především nedostatek kněží: je to údaj, který vás právem vede k tomu, abyste věnovali zvláštní péči pastorační duchovních povolání. Také z tohoto hlediska nasazení pro výchovu solidních křesťanských rodin se ukazuje zvláště důležité proivot církve, protoe na rodině závisí monost spoléhat na nové zdravé a velkomyslné generace, jako i ukazovat jim krásu ivota zcela zasvěceného Kristu a bratřím. Plným právem jste tedy stanovili za přednostní bod svého úsilí péči o rodiny jak ty, které se teprve utvářejí tak ty, které jí vytvořené moná prodělávají těžkosti. Rodina, je je na přirozené úrovni buňkou společnosti, na nadpřirozené je základní školou křesťanské výchovy. Právem jí 2. Vatikánský koncil prezentoval jako „domácí církve“ a poznamenal, e v ní „mají být rodiče slovem i příkladem prvními hlasateli víry pro své děti a v kadém z nich mají podporovat jeho vlastní povolání, zvlášt' pozorně však duchovní povolání“ (*Lumen gentium*, 11).

V souvislosti s tímto bodem programu vašeho pastorálního nasazení jste zaměřovali svou pozornost na „rozšířenou rodinu“, jí je farnost, neboť jste si vědomi, e v tomto prostředí věřící zakouší církve jako mystické Tělo Krista a učí se ít společenský rozměr víry. Z tohoto hlediska je velmi důležité zapojení laiků do farní činnosti a jejich uvedení do zdravého a bohatého liturgického ivota. Křesťanské společenství je skutečností osob se svým pravidly, ivým tělem, které v Jeíši působí ve světě, aby vydávalo svědectví o síle evangelia. Jde tedy o společenství bratří a sester, kteří nemají za cíl moc nebo sobecké zájmy, nýbr ijí v radosti lásky Boha, jen je Láska sama.

V tomto kontextu by pro stát nemělo být obtíné uzнат v církvi druhou stranu, která nijak nepoškozujе jeho funkce ve slubě občanů. Církve toti rozvíjí svou činnost v náboenské oblasti, aby umoňovala věřícím vyjadřovat svou víru, ani by zasahovala do kompetence občanských autorit. Svým apoštolským úsilím a pak svým příspěvkem v oblasti charity, zdravotnictví a školství podporuje pokrok společnosti v atmosféře velké náboenské svobody. Jak je známo církve nevyhledává výsady, nýbr chce pouze vykonávat své poslání. Je-li jí přiznáno toto právo, má z toho ve skutečnosti prospěch celá společnost.

Ctihodní bratři, to jsou některé reflexe, o ně jsem se chtěl s vámi podělit při tomto prvním setkání. Jsem vám duchovně blízko při výkonu vaší pastorální sluby a zvláště vás vybízím, abyste s důvěrou pokračovali v ekumenickém dialogu. Vím, e je intenzivní, jako je také intenzivní dialog se všemi spoluobčany na poli kultury o základních hodnotách, jimi se řídí kadé občanské souítí.

Ké Pán na přímluvu své Neposkvrněné Matky podporuje svou milostí vaše pastorální úsilí. Já je doprovázím svým srdečným apoštolským poehnáním, které uděluji vám, vašim kněm, zasvěceným osobám a všem věřícím laikům, kteří patří do stáde, je vám svěřila Boí Prozřetelnost.

© Copyright 2005 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana